

продиктований необхідністю встановлення справедливого рівня цін на продукцію, що дозволить врахувати вимоги споживачів до якості продукції, утримати лідерські позиції на ринку, забезпечити очікувану прибутковість та реалізувати стратегічні цілі розвитку.

Використані джерела

1. Ємцева Г.Ф. Ціноутворення на підприємстві: актуальні проблеми в умовах кризи. *Наукові праці Національного університету харчових технологій*. 2012. № 46. С. 133-138.
2. Громко Л.С. Особливості ціноутворення в системі антикризового управління підприємством. *Причорноморські економічні студії*. 2017. Вип. 20. С. 41-44.
3. Галько Л.Р. Формування клієнтоорієнтованої цінової політики підприємства на засадах ощадливості. *Інфраструктура ринку*. 2017. Вип. 9. С. 38-45. URL: http://www.market-infr.od.ua/journals/2017/9_2017_ukr/9.pdf.

Червона Анна

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Попович Т.М.)

БІЗНЕС-ПЛАНУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ В КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЇ АДАПТАЦІЇ ДО РИНКОВОГО СЕРЕДОВИЩА

Сучасні умови ринкової економіки характеризуються високим ступенем нестабільності та невизначеності зовнішнього середовища господарювання, збільшенням впливу його чинників на економіку й управління підприємством. Оскільки адаптація і оптимізація управління на рівні господарської діяльності організації зі сфери підприємництва передбачає реінжиніринг бізнес-процесів і удосконалення конкурентних позицій, а процеси розвитку розгортаються на рівні ситуаційного реагування на зовнішні чинники впливу [1], то на наш погляд оптимальним рішенням буде бізнес-план.

Перший аспект бізнес-планування стосується організації як юридичної особи і суб'єкта ринку [2], що функціонує в певному мікро-і макросередовищі. У цьому випадку підприємство розглядається як ціле, а за допомогою бізнес-планування проектується його поведінка

на ринку й адаптаційні властивості.

Бізнес-планування, хоча й органічно поєднане із зовнішнім середовищем, є значною мірою формалізованим, оскільки стосується роботи підрозділів, які утворюють єдину виробничу систему і мають між собою усталені технологічні зв'язки. Ця обставина дещо спрощує розроблення внутрішніх планів, підпорядкованих проектному рішенню з бізнес-планування. Проте складна система внутрішньогосподарських зв'язків між основними підрозділами, основними і допоміжними, вплив кон'юнктури ринку через зміну попиту на продукцію підприємства, цін на неї та фактори виробництва висувають високі вимоги до організації такого планування [3]. Встановлення обґрунтованих пропорцій в економічному і соціальному розвитку організації та її підрозділів здійснюється на основі пошуку ефективних видів діяльності з використанням рекомендацій наукових установ, норм і нормативів, місцевих умов і досягнутого рівня виробництва. Без бізнес-плану в ринкових умовах не може розвиватися будь-яка підприємницька структура.

Щодо моніторингу параметрів середовища, то він орієнтований на діагностичний аналіз домінант. Технологічними фазами тут є активна і пасивна. Ця система є необхідною у виборі проектних варіантів, так як аналітику який займається розробкою стратегії організації й складанням бізнес-планів необхідно почати з синтезу ієрархії критеріїв оцінки.

Проте види гнучкості залежать від багатьох факторів, таких як: тактика, стратегія і операція. З метою урахування цих факторів використовують SWOT-аналіз, який визначає оптимальну комбінацію сильних і слабких сторін функціонування організації з характерними ознаками ринкового середовища [4].

Кожен із етапів економічного механізму адаптації суб'єктів господарювання, яскраво свідчить про те, що результатом діяльності організації в розрізі кожної із складових цього механізму має бути скерована стратегія підприємства разом із довершеним бізнес-

планом.

Стратегічна ієрархія формується рядом стратегічних цілей, а будь-який інший вид управлінської діяльності, ґрунтується на використанні різноманітних формалізованих і неформалізованих підходів. Ієрархія бізнесових стратегій, формується під впливом даних отриманих в результаті аналізу чутливості стратегічного проекту, основним призначенням якого є вимір впливу можливих відхилень окремих параметрів проекту від розрахункових значень (наприклад, зменшення цін на продукцію та ін.) на кінцеві показники проекту.

Консолідація усіх показників в єдину аналітичну базу, побудова ієрархії бізнесових стратегій та вибору основних пріоритетів визначає напрямок діяльності економічної служби. Структурна побудова ієрархії бізнесових стратегій формуватиме алгоритмічний поступовий рух у напрямку досягнення стратегічної мети. Аналогічна ідея закладена в концепції бізнес-плану, що консолідує в єдину систему рішення, сформовані під впливом ряду як зовнішніх, так і внутрішніх факторів та з урахуванням причинно-наслідкових зв'язків.

Отже, в умовах ринку, коли зовнішнє середовище достатньо турбулентне, слабо передбачуване і переважно не залежить від зусиль організації, ігнорування ним адаптаційними механізмами й стратегічним контекстом діяльності може спричинити катастрофічні наслідки.

Використанні джерела

1. Кваша О.С., Фоміна В.В. Бізнес-планування у діяльності організації: європейські стандарти, основні методологічні підходи та базові процедури. Економіка і суспільство. 2017. Вип. 12. С. 268-275.
2. Кучеренко В.Р., Карпов В.А., Маркітан О.С. Бізнес-планування фірми: навч. посіб. Київ: Знання, 2016. 423 с.
3. Чукаєв В.О. Бізнес-планування: методологічні аспекти. URL: <http://kerivnyk.info/2016/02/chukaev.html> (Дата звернення: 20.10.2020).
4. Діденко Є.Д., Нянчур Б.С. Бізнес-планування та його роль у стратегічному управлінні підприємством. *Економіка та держава*. 2016. № 12. С. 78-81.